

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις ..., με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Βλαχάκη, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Γεωργία Τζομάκα και Βασιλική Σοφιανού (εισηγήτρια) Σύμβουλοι, Μαρία Μωυσιάδου και Ελισάβετ Σαββοργινάκη, Πάρεδροι (με συμβουλευτική ψήφο).

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ειρήνη Κατσοκέρη, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας.

Γραμματέας: Γεωργία Τζένου.

Για να δικάσει:

1) την από ...2013 (Α.Β.Δ. ...2013) έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος δεν παραστάθηκε,

κατά του ..., κατοίκου ... (οδός ...), ο οποίος δεν εμφανίστηκε, και

κατά της .../2012 πράξης του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2) την από ...2013 (Α.Β.Δ. ...2013 και .../2021 μετ' αναίρεση) έφεση του ..., κατοίκου ... (οδός ...), ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Χαράλαμπου Χρυσανθάκη (Α.Μ./Δ.Σ.Α. 11855),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος δεν παραστάθηκε, και

κατά της .../2012 πράξης του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση, που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ..., ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της έφεσής του. Και

Την Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την απόρριψη των εφέσεων.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη, κατ' άρθρο 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020.

**Άκουσε την εισήγηση της Συμβούλου Βασιλικής Σοφιανού και
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα**

Σκέφθηκε κατά τον νόμο

1. Με την πρώτη ως άνω έφεση του Ελληνικού Δημοσίου ζητείται η ακύρωση της .../2012 πράξης του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά το μέρος που με αυτήν έγινε εν μέρει δεκτή η από ...2010 (με αρ. πρωτ. Γ.Λ.Κ.2010) ένσταση του ..., πολιτικού συνταξιούχου του Δημοσίου, κατά της ...2010 πράξης του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (45ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους), με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του ανωτέρω συνταξιούχου το ποσό των σαράντα τριών χιλιάδων επτακοσίων ενενήντα οκτώ ευρώ και τριάντα έξι λεπτών (43.798,36 ευρώ), που αντιστοιχεί σε συντάξεις που φέρεται ότι έλαβε αχρεωστήτως κατά το χρονικό διάστημα από ...2007 έως ...2010, μεταρρυθμίσθηκε η ως άνω πράξη και περιορίσθηκε το ως άνω ποσό σε είκοσι χιλιάδες (20.000,00) ευρώ. Περαιτέρω, με τη δεύτερη ως άνω έφεση του ..., όπως αυτή αναπτύσσεται με το από ... νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ζητείται, κατ' εκτίμηση του οικείου δικογράφου, η ακύρωση της ως άνω πράξης του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά το μέρος που με αυτήν απορρίφθηκε η ένστασή του κατά της προαναφερθείσας ...2010 καταλογιστικής πράξης του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (45ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους), και η άρση του επιβληθέντος σε βάρος του καταλογισμού στο σύνολό του, άλλως η μεταρρύθμισή της και ο περιορισμός του καταλογισθέντος ποσού. Ο ένδικος καταλογισμός επιβλήθηκε σε βάρος του ανωτέρω συνταξιούχου, κατόπιν έκδοσης της .../2010 πράξης του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., με την οποία τροποποιήθηκε η .../2008 πράξη κανονισμού σ' αυτόν σύνταξης και επανυπολογίσθηκε η σύνταξή του με βάση τις αποδοχές ενεργείας του Προϊσταμένου Τμήματος του Υπουργείου ..., αντί των αποδοχών ενεργείας του Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης, με βάση τις οποίες είχε υπολογιστεί με την αρχική συνταξιοδοτική πράξη (.../2008), λόγω ακύρωσης της απόφασης του Υπουργού ... για την τοποθέτησή του στην τελευταία θέση (Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης), σε συμμόρφωση προς τη .../2009 ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Επί των εφέσεων αυτών, οι οποίες συνεκδικάστηκαν λόγω συνάφειας, εκδόθηκε η .../2016 απόφαση του Ι Τμήματος του Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση του ..., έγινε δεκτή η αντίθετη έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, ακυρώθηκε η .../2012 πράξη του Α΄ Κλιμακίου και αναβίωσε η ισχύς της προαναφερόμενης καταλογιστικής πράξης του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ως προς το σύνολο του καταλογισθέντος σε βάρος του ανωτέρω συνταξιούχου ποσού. Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης αυτής του Τμήματος έγινε δεκτή με τη .../2020 απόφαση της Ολομέλειας, καθόσον κρίθηκε ότι το Τμήμα, δεχόμενο αφενός ότι δεν στοιχειοθετείται δικαιολογημένη πεποίθηση αυτού ότι ήταν πράγματι δικαιούχος της αυξημένης συντάξεως ενόψει της εκκρεμούς δικαστικής αμφισβήτησης της τοποθέτησής του στη θέση του

Γενικού Διευθυντή και αφετέρου ότι η πάροδος χρονικού διαστήματος μόλις 2,5 ετών από την ημερομηνία έκδοσης της αρχικής πράξης κανονισμού σύνταξης έως την έκδοση της επίμαχης καταλογιστικής πράξης δεν συνιστούσε μακρό χρόνο, ικανό να του δημιουργήσει δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ήταν δικαιούχος της ως άνω σύνταξης, υπέπεσε στην αναρρητική πλημμέλεια της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης. Ακολούθως η υπόθεση, αναπέμφθηκε στο Ι Τμήμα για την εκ νέου εξέτασή της, καθόσον αυτή έρχοιξε διερεύνησης κατά το πραγματικό.

3. Ο ν. 4700/2020 «Ενιαίο κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο, ολοκληρωμένο νομοθετικό πλαίσιο για τον προσυμβατικό έλεγχο, τροποποιήσεις στον Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, διατάξεις για την αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις», ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 29 Ιουνίου 2020 (Α' 127), στην Πρώτη Ενότητα που περιλαμβάνει «Ρυθμίσεις για το Ελεγκτικό Συνέδριο» και ισχύει από 16.9.2020 (βλ. άρθρο 357 του νόμου αυτού), στο άρθρο 3 ορίζει: «1. Η δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκείται από την Ολομέλεια και τα Τμήματά του (...) 5. Αν διαφορά εισήχθη σε αναρμόδιο Τμήμα, παραπέμπεται στο αρμόδιο. (...) Η εκδίκασή της από το Τμήμα στο οποίο εισήχθη δεν ιδρύει λόγο αναίρεσης». Περαιτέρω, στο άρθρο 24 του ν. 4820/2021 «Οργανικός Νόμος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 130), όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 39 παρ.2 σε συνδυασμό με το άρθρο 53 παρ.2α του ν. 5130/2024 (Α' 127), με τίτλο «Αρμοδιότητες των Τμημάτων με δικαιοδοτικές αρμοδιότητες», ορίζεται: «1. Η κατανομή των υποθέσεων δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα επτά (7) Τμήματα του Δικαστηρίου με δικαστικές αρμοδιότητες γίνεται ως εξής: (α) Πρώτο Τμήμα: Οι καταλογιστικές διαφορές Δημοσίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο Δημόσιο, καθώς και οι διαφορές από επιχορηγήσεις και κάθε είδους χρηματοδοτήσεις του Δημοσίου προς νομικά πρόσωπα ή ιδιώτες. (β) (...) (γ) Τρίτο Τμήμα: Εφέσεις και εφέσεις - αγωγές σε συνταξιοδοτικές υποθέσεις πολιτικών συνταξιούχων. (δ) (...) 2. Το τεκμήριο της αρμοδιότητας για τις καταλογιστικές διαφορές ορίζεται υπέρ του Πρώτου Τμήματος και για τις συνταξιοδοτικές διαφορές υπέρ του Τρίτου. (...)».

4. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι από το δικαστικό έτος 2020 – 2021, η εκδίκαση των εκκρεμών εφέσεων και εφέσεων – αγωγών σε συνταξιοδοτικές υποθέσεις πολιτικών συνταξιούχων και λειτουργών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι διαφορές από την υποχρέωση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθεισών παροχών συνταξιοδοτικής φύσης, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Τρίτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στο οποίο και παραπέμπονται σε περίπτωση που έχουν εισαχθεί αναρμόδιως σε άλλο Τμήμα, χωρίς η διακράτηση και εκδίκαση υπόθεσης

από σχηματισμό που δεν φέρει τη σχετική αρμοδιότητα να αποτελεί λόγο αναίρεσης.

5. Ενόψει, όμως, του δικαιώματος πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, κατ' άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 της ΕΣΔΑ, από το οποίο απορρέει και η αρχή της εύλογης διάρκειας της δίκης (βλ. ΕλΣυν Ολ 1269/2018 και στο ίδιο πνεύμα ΕλΣυν Ολ 1277/2018, αποφ. ΕΔΔΑ Αναστασιάδης και λοιποί κατά Ελλάδα της 18.4.2013, Φεργαδιώτη - Ριζάκη κατά Ελλάδα της 18.4.2013, Ανδριανέσης κατά Ελλάδα της 10.2.2005, Αθανασιάδης και λοιποί κατά Ελλάδα της 28.4.2005, Αγαθός και λοιποί κατά Ελλάδα της 23.9.2004 και Θεοδωρόπουλος και λοιποί κατά Ελλάδα της 15.7.2004), και λαμβανομένου υπόψη ότι: α) η κρινόμενη υπόθεση αναπέμφθηκε στο πρώην Ι Τμήμα και ήδη στο διάδοχο αυτού Πρώτο Τμήμα για την εκ νέου εξέτασή της, μετά την αναίρεση της .../2016 απόφασης του Ι Τμήματος, β) τυχόν παραπομπή της υπόθεσης στο νυν αρμόδιο Τρίτο Τμήμα θα είχε ως συνέπεια την περαιτέρω καθυστέρηση εκδίκασής της και γ) σε κάθε περίπτωση η διακράτηση και εκδίκαση υπόθεσης από σχηματισμό που δεν φέρει τη σχετική αρμοδιότητα δεν αποτελεί λόγο αναίρεσης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παρ. 5 του ν. 4700/2020, το παρόν Τμήμα αποφαινεται υπέρ της διακράτησης και της εκδίκασης της υπόθεσης.

6. Για την πρώτη ως άνω έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, δεν απαιτείται, κατά νόμο, η καταβολή παραβόλου [βλ. άρθρο 73 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (Α' 52) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο άσκησης του ένδικου βοηθήματος], ενώ για τη δεύτερη ως άνω έφεση του ... έχει καταβληθεί παράβολο ύψους 200 ευρώ (βλ. το ... ηλεκτρονικό παράβολο και την από ...2023 απόδειξη πληρωμής της Τράπεζας Πειραιώς), το οποίο πρέπει να επιστραφεί σ' αυτόν ως αχρεωστήτως καταβληθέν, ανεξαρτήτως της έκβασης της δίκης (βλ. άρθρο 313 παρ. 3, σε συνδυασμό με άρθρο 349 παρ. 1 του ν. 4700/2020), καθόσον για την άσκησή της υπό κρίση έφεσής του είχε καταβληθεί από αυτόν το νόμιμο παράβολο, το οποίο, μετά την απόρριψή της με την αναιρεθείσα απόφαση του Ι Τμήματος κατέπεσε υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου (πρβλ. ΣτΕ 2883/1993, σκ. 5).

7. Οι υπό κρίση εφέσεις στρέφονται κατά της ίδιας πράξης του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου (.../2012) και, συνεπώς, λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας και για λόγους ταχείας και αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει να συνεκδικαστούν (βλ. άρθρο 92 σε συνδυασμό με άρθρο 56 παρ. 2 και άρθρο 349 παρ. 1 του ν. 4700/2020, βλ. και την απόφαση 648/2024 του παρόντος Τμήματος).

8. Από τις διατάξεις του άρθρου 176 παρ. 4 και 5 του ν. 4700/2020 προκύπτει ότι επί αναιρετικής απόφασης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την αναιρεθείσα απόφαση, η αναπομπή δε της υπόθεσης στο εκδόν Τμήμα

συνεπάγεται την εκ νέου εξέταση αυτής, κατά το αναιρεθέν μέρος της απόφασης του Τμήματος, μέσα στα διαγραφόμενα από την αναιρετική απόφαση όρια. Ειδικότερα, το Τμήμα έχει υποχρέωση να συμμορφωθεί προς την αναιρετική απόφαση, δηλαδή να ακολουθήσει ως προς τα κριθέντα ζητήματα, για τα οποία απαγγέλθηκε η αναίρεση, τη λύση που δόθηκε από την Ολομέλεια και να μην αποστεί αυτής, άλλως υποπίπτει στον αναιρετικό λόγο του άρθρου 170 περ. (γ) του ίδιου ως άνω νόμου, ήτοι της παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας [βλ. Ελ.Συν Ολομ. 1356/2010, 2270/2011, 4318/2014 για τις ομοίου περιεχομένου προϋσχύουσες διατάξεις του άρθρου 110 του ν. 1225/1981 (Α' 304)].

9. Το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζει: «Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης». Περαιτέρω, ο εκτελεστικός του Συντάγματος ν. 3068/2002 «Συμμόρφωση της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις (...)» (Α' 274), στο Κεφάλαιο Α' αυτού, με τον τίτλο «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις», στο άρθρο 1 ορίζει: «Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει (...)». Εξάλλου, το άρθρο 50 του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8) ορίζει: «1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη (...) 4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. (...) 5. Οι αποφάσεις της Ολομελείας, ακυρωτικές και απορριπτικές, καθώς και των Τμημάτων, αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδικασμένο που ισχύει και σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής, κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο».

10. Περαιτέρω, το άρθρο 33 του ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (Α'

247), που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της επίμαχης καταλογιστικής πράξης (149160/2009/11.6.2010), ορίζει: «1. Μη νόμιμες δαπάνες που πληρώθηκαν με οποιονδήποτε τίτλο πληρωμής καταλογίζονται: α) (...) β) στο λαβόντα εφόσον έχει συντελέσει υπαίτια στη μη νόμιμη πληρωμή και σε κάθε περίπτωση αχρεώστητης πληρωμής, ανεξάρτητα από υπαιτιότητα αυτού. 2. (...)». Συναφώς, το άρθρο 96 ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ)-δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α' 143), που, σύμφωνα με το άρθρο 183 αυτού, ισχύει από 1.1.2015, ορίζει: «1. Μη νόμιμες δαπάνες που πληρώθηκαν με οποιονδήποτε τίτλο πληρωμής καταλογίζονται: α. (...) β. στον λαβόντα, εφόσον έχει συντελέσει υπαίτια στη μη νόμιμη πληρωμή και σε κάθε περίπτωση αχρεώστητης πληρωμής, ανεξάρτητα από υπαιτιότητα αυτού.».

11. Από τον συνδυασμό των παρατεθεισών στις προηγούμενες σκέψεις διατάξεων συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η Διοίκηση, συμμορφούμενη προς ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, υποχρεούται όχι μόνον να θεωρήσει ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στον νομικό κόσμο τη διοικητική πράξη που ακυρώθηκε με τη δικαστική αυτή απόφαση, αλλά και να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση αυτής ή των νομικών καταστάσεων που διαμορφώθηκαν, αμέσως ή εμμέσως, βάσει της πράξης ή παράλειψης που ακυρώθηκε ή ως συνέπεια αυτής. Προς τον σκοπό αυτό οφείλει να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει τις διοικητικές πράξεις που στηρίζονται στην ακυρωθείσα και να επαναλάβει τις πράξεις που κατά νόμο υποχρεούται να εκδώσει χωρίς τη νομική πλημμέλεια που διαπιστώθηκε με την ακυρωτική απόφαση, ώστε να διαμορφωθεί νομική κατάσταση σύμφωνη προς τον νόμο κατά την έννοια της ακυρωτικής απόφασης. Το ειδικότερο, εξάλλου, περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της Διοίκησης προσδιορίζονται από το αντικείμενο της ακύρωσης, το οποίο, μεταξύ άλλων, καθορίζεται από το είδος και τη φύση της ακυρωθείσας πράξης, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις πάνω στα ζητήματα τα οποία εξετάσε και για τα οποία αποφάνθηκε το δικαστήριο στο αιτιολογικό της απόφασής του (ΣτΕ 1125/2016 Ολ., 2854/1985 Ολ., 3761/2013, 4775/2012, 791/2011, 1512/2009, 125, 1986/2000, 5907/1995, 2310/1994). Τα αρμόδια δε συνταξιοδοτικά όργανα, κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς τους για κανονισμό των συντάξεων, και το Ελεγκτικό Συνέδριο στο πλαίσιο εξέτασης ασκηθείσας έφεσης και προκειμένου να αχθεί σε επίλυση ζήτηματος που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητά του, όπως η διαφορά από την απονομή σύνταξης, μπορούν και οφείλουν να εξετάζουν παρεμπιπτόντως το κύρος και τη νομιμότητα των πράξεων της υπηρεσιακής διοίκησης, εφόσον αυτές αποτελούν νόμιμη ουσιαστική προϋπόθεση για την αναγνώριση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος (ΕλΣυν Τρίτο Τμ. 866, 1994/2022). Στην περίπτωση, ωστόσο, ακύρωσης με απόφαση του Συμβουλίου της

Επικρατείας, ως μη νόμιμης, της πράξης επιλογής δημοσίου υπαλλήλου σε θέση Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης – η ύπαρξη της οποίας αποτελεί τη βάση, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 9 παρ. 1 και 14 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, που κωδικοποιήθηκε σε ενιαίο κείμενο με το άρθρο μόνο του π.δ/τος 169/2007 (Α' 210) και ίσχυε κατά τον χρόνο συνταξιοδότησης του εκκαλούντος-εφεσίβλητου, για τον καθορισμό του συντάξιμου μισθού του – δημιουργείται δεδικασμένο ως προς το διοικητικής φύσης ζήτημα που κρίθηκε, το οποίο δεσμεύει κάθε Δικαστήριο ή αρχή, υπό την έννοια ότι απαγορεύεται να επανεξετάσουν το ζήτημα που κρίθηκε σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη δίκη των ίδιων διαδίκων. Η έλλειψη δε υπαιτιότητας στο πρόσωπο του συνταξιούχου δεν ασκεί έννομη επιρροή κατά τον αναδρομικό επανυπολογισμό της σύνταξής του, συνεπεία της ακύρωσης με δικαστική απόφαση της πράξης που αποτέλεσε τη βάση για τον υπολογισμό του συντάξιμου μισθού του, ούτε μπορεί, κατ' αρχήν, να περιορίσει τα αποτελέσματα της τροποποιητικής συνταξιοδοτικής πράξης και ειδικότερα να μεταβάλει το χρονικό σημείο στο οποίο ανατρέχει η νέα συνταξιοδοτική του κατάσταση (ΕλΣυν Τρίτο Τμ. 806, 1677/2024, σκ. 5, 1657/2023 σκ. 6, 2022/2022 σκ. 4, 475/2022, πρώην ΙΙ Τμ. 7474/2015, 49/2006). Συνεπεία δε του αναδρομικού μειωτικού επανυπολογισμού της σύνταξης στην περίπτωση αυτή, οι ήδη καταβληθείσες στον συνταξιούχο διαφορές σύνταξης καθίστανται αχρεώστητες και αναζητούνται με την επιβολή σε βάρος του συνταξιούχου του διοικητικού μέτρου του καταλογισμού, ανεξαρτήτως από τη συνδρομή ή μη υπαιτιότητας στο πρόσωπό του.

12. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη νομολογιακά διαπλασθείσα αρχή της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης δεν επιτρέπεται η μετά πάροδο μακρού χρόνου αναζήτηση χρηματικών ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως ως αποδοχές ή συντάξεις, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) δημιουργήθηκε στον λαβόντα η δικαιολογημένη (εύλογη) πεποίθηση, αφού εκπλήρωσε τις νόμιμες υποχρεώσεις του, ότι ήταν δικαιούχος των παροχών αυτών και, συνεπώς, εισέπραττε καλοπίστως τα καταβαλλόμενα, αντίστοιχα, χρηματικά ποσά και β) από την εκτίμηση των στοιχείων της προσωπικής, οικογενειακής και οικονομικής κατάστασής του προκύπτει ότι η αναζήτησή τους, μετά την πάροδο μακρού, ανάλογα με τις περιστάσεις, χρόνου και η επιστροφή τους θα δημιουργήσει σ' αυτόν απρόβλεπτες και ανυπέρβλητες οικονομικές δυσχέρειες, με άμεση δυσμενή επίδραση στα μέσα διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του (βλ. ΕλΣυν Ολ. 287/2017). Εξάλλου, δικαιολογημένη πεποίθηση ως προς τη νόμιμη χορήγηση μιας συνταξιοδοτικής παροχής συντρέχει ιδίως όταν (α) η χορήγησή της στηρίζεται σε νομική διάταξη, (β) καταβάλλεται βάσει νομίμως εκδοθείσας συνταξιοδοτικής πράξης, σε συμφωνία με τα αντίστοιχα υπηρεσιακά στοιχεία του δικαιούχου που κατά τον νόμο λαμβάνονταν υπόψη για τον προσδιορισμό του ύψους της και (γ)

εισπράττεται για μακρά χρονική περίοδο καλοπίστως από τον ωφελούμενο, ήτοι με την εύλογη πεποίθηση ότι η νομική αυτή κατάσταση είναι νόμιμη και ότι έχει το δικαίωμα για την απόληψη της παροχής. Για τη διαπίστωση δε της δικαιολογημένης πεποίθησης ως προς τη νομιμότητα χορήγησης των συνταξιοδοτικών παροχών απαιτείται να συνεξετάζονται τα ιδιαίτερα περιστατικά κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης και ιδίως αν η χορήγησή τους είναι συνέπεια μιας κατά τεκμήριο νόμιμης, κατά τον χρόνο έκδοσής της, συνταξιοδοτικής πράξης, η οποία μεταγενεστέρως ανακλήθηκε, το εμφανές της παρατυπίας, η τακτικότητα των καταβολών και το χρονικό διάστημα καταβολής τους. Ομοίως, για την εκτίμηση του χρόνου καταβολής και καλόπιστης είσπραξής τους από τον ωφελούμενο συνταξιούχο ως «μακρού», ήτοι ικανού για τη δημιουργία δικαιολογημένης πεποίθησης, εκτιμώνται οι ειδικές περιστάσεις κάθε υπόθεσης, που δημιουργούν ένα τεκμήριο σταθερότητας και ισχυρής πεποίθησης για τη νομιμότητα της καταβολής και όχι μόνον αυτοτελώς ο χρόνος που διέρρευσε από την έναρξη των καταβολών έως την αναζήτησή τους, που αποτελεί απλώς ένα στοιχείο εκτίμησης του νομίμου της αναζήτησης (πρβλ. ΔΕΕ C-44/74, 46/74 και 49/74, Marie-Louise Acton κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκ. 29, White κατά Επιτροπής, T-107/92 George John White κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σκ. 47 και T 205/01, Ronsse κατά Επιτροπής, σκ. 52), ενόψει και του πρόδηλου ή μη της παρατυπίας. Ειδικότερα, εκτιμάται, επιπλέον, ο ευκαιριακός ή συνεχής χαρακτήρας των καταβολών, καθώς και αν η χορήγησή τους βασίζεται σε διοικητική πράξη που εκδόθηκε κατά δέσμια αρμοδιότητα, χωρίς επιφύλαξη ή αβεβαιότητα ως προς τις συνέπειές της, μετά την τήρηση μιας διοικητικής διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας ελέγχθηκε η συνδρομή των αναγκαίων προϋποθέσεων χορήγησής τους (ΕλΣυν Ολ. 2893/2020).

13. Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου προκύπτουν όσα αναφέρονται στις σκέψεις που ακολουθούν.

13.1. Με τη ...2006 απόφαση του Υπουργού ..., ο ... τοποθετήθηκε σε θέση Προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης ... του ως άνω Υπουργείου για τριετή θητεία. Μετά την αποχώρησή του από την υπηρεσία, με τη .../2008 πράξη της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, κανονίστηκε σ' αυτόν μηνιαία σύνταξη, με βάση τις αποδοχές του Γενικού Διευθυντή Υπουργείου, πληρωτέα από ...2007. Ακολούθως, η προαναφερόμενη απόφαση του Υπουργού ... ακυρώθηκε με τη .../2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας λόγω έλλειψης της απαιτούμενης ειδικότερης αιτιολογίας, ενόψει της κατάδηλης υπεροχής συνυποψηφίου του για την ως άνω θέση, η υπόθεση δε αναπέμφθηκε στη Διοίκηση για νέα, νόμιμη κρίση. Σε συμμόρφωση προς την εν λόγω ακυρωτική απόφαση, κατόπιν σχετικής κρίσης του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου, εκδόθηκε η ...2008 απόφαση του Υπουργού ..., με την οποία ο εκκαλών τοποθετήθηκε εκ νέου στην ίδια θέση για τριετή θητεία,

αναδρομικά από ...2006. Η τελευταία αυτή απόφαση ακυρώθηκε με τη .../2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας λόγω πλημμελούς αιτιολογίας, σε συμμόρφωση δε προς αυτήν τοποθετήθηκε στην εν λόγω θέση έτερος υπάλληλος, αναδρομικά και για τριετή θητεία, από2006 έως ...2009. Κατόπιν αυτών, με τη .../2010 πράξη της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους τροποποιήθηκε η ως άνω .../2008 συνταξιοδοτική πράξη και μειώθηκε η σύνταξη του ..., κατόπιν υπολογισμού της με βάση τις αποδοχές ενεργείας του βαθμού Προϊσταμένου Τμήματος, αναδρομικά από ...2007. Ακολούθως εκδόθηκε η ...2010 πράξη του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (45ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους), με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του ανωτέρω το ποσό των 43.798,36 ευρώ, που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της σύνταξης του βαθμού του Προϊσταμένου Τμήματος και εκείνης του βαθμού του Γενικού Διευθυντή, που φέρεται να έλαβε αχρεωστήτως κατά το χρονικό διάστημα από ...2007 (ημερομηνία κατά την οποία ορίστηκε πληρωτέα η σύνταξή του) έως ...2010.

13.2. Ένσταση του ανωτέρω συνταξιούχου κατά της προαναφερόμενης καταλογιστικής πράξης έγινε εν μέρει δεκτή με την .../2012 πράξη του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία μεταρρυθμίστηκε η πράξη αυτή και περιορίστηκε το ποσό του καταλογισμού σε 20.000 ευρώ, κατ' εφαρμογή των αρχών της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, λόγω της συνδρομής στο πρόσωπό του των προϋποθέσεων της καλόπιστης είσπραξης και της μερικής οικονομικής αδυναμίας.

13.3. Στη συνέχεια, το Ι Τμήμα, συνεκδικάζοντας την από ...2013 έφεση του ανωτέρω συνταξιούχου και την από ...2013 αντίθετη έφεση του Ελληνικού Δημοσίου κατά της .../2012 πράξης του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με τη .../2016 απόφασή του έκανε δεκτή την έφεση του Ελληνικού Δημοσίου και ακύρωσε την ως άνω πράξη. Ειδικότερα, με την απόφαση αυτή έγινε δεκτό ότι ο καταλογισμός σε βάρος του ... με το ποσό των 43.798,36 ευρώ, που αντιστοιχεί στις συντάξιμες αποδοχές που έλαβε αχρεωστήτως, κατά το χρονικό διάστημα από ...2007 έως ...2010, συνιστά διοικητικό μέτρο επέμβασης στην «περιουσία» του, που υπαγορεύθηκε από την αρχή της αποτροπής του αδικαιολόγητου πλουτισμού σε βάρος του Δημοσίου Ταμείου και είναι νόμιμος, δεδομένου ότι η σύνταξή του ανακαθορίστηκε μειωτικά με τη .../2010 πράξη της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αναδρομικά από ...2007. Απέρριψε δε τον προβληθέντα από τον ανωτέρω συνταξιούχο ενώπιόν του ισχυρισμό ότι το πραγματικό γεγονός της προσφερθείσας εκ μέρους του υπηρεσίας στη θέση του Γενικού Διευθυντή κατ' ισχύ της αξίωσης του Δημοσίου περί επιστροφής των καταβληθεισών αποδοχών, υπό τις επάλληλες αιτιολογίες ότι προβλήθηκε αλυσιτελώς, δοθέντος ότι ο

καταλογισμός του αφορούσε σε συντάξιμες αποδοχές και ότι ερειδόταν επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, καθόσον με την .../2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας εξαφανίστηκε αναδρομικά το νόμιμο έρεισμα έκδοσης της συνταξιοδοτικής πράξης, κατά το μέρος που αφορά τον βαθμό του Γενικού Διευθυντή, με βάση τον οποίο αυτός συνταξιοδοτήθηκε. Περαιτέρω, το Τμήμα, κατά παραδοχή σχετικού ισχυρισμού του Ελληνικού Δημοσίου, έκρινε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, δεχόμενο ότι αφενός δεν στοιχειοθετείται δικαιολογημένη πεποίθηση του ανωτέρω συνταξιούχου ότι ήταν πράγματι δικαιούχος των αυξημένων συντάξιμων αποδοχών λόγω των εκκρεμών δικαστικών αμφισβητήσεων της τοποθέτησής του στη θέση του Γενικού Διευθυντή και αφετέρου η πάροδος χρονικού διαστήματος μόλις 2,5 ετών από την ημερομηνία έκδοσης της αρχικής πράξης κανονισμού σύνταξης έως την έκδοση της επίμαχης καταλογιστικής πράξης δεν συνιστούσε μακρό χρόνο, ικανό να του δημιουργήσει δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ήταν δικαιούχος των ως άνω συντάξιμων αποδοχών, ακολούθως δε έκρινε ότι παρέλκει η εξέταση της οικονομικής του αδυναμίας.

13.4. Κατά της απόφασης αυτής ο ... άσκησε την από ...2017 αίτηση αναίρεσης, επί της οποίας εκδόθηκε η .../2020 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου. Με την απόφαση αυτή κρίθηκε, κατά παραδοχή ως βάσιμων των προβληθέντων αναιρετικών λόγων, ότι το δικάσαν Τμήμα εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε την αρχή της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, δεδομένου ότι από τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν ανελέγκτως δεκτά και ιδίως από την ουσιαστική παραδοχή ότι η αρχική συνταξιοδοτική πράξη εκδόθηκε σε συμφωνία με τα υπηρεσιακά στοιχεία του αναιρεσειόντος κατά τον χρόνο συνταξιοδότησής του και ότι διατηρήθηκε σε ισχύ καθ' όλο το χρονικό διάστημα έως την ακύρωση των υπουργικών αποφάσεων (αρχικής και μεταγενέστερης) για την τοποθέτησή του στη θέση που αποτέλεσε τη βάση κανονισμού της σύνταξής του, δεν στοιχειοθετείται η έλλειψη της δικαιολογημένης πεποίθησής του ως προς τη νομιμότητα της καταβολής της και της καλής του πίστης κατά την είσπραξή της. Ακόμη κρίθηκε με την ίδια απόφαση ότι το δικάσαν Τμήμα στήριξε το εξαχθέν συμπέρασμα της μη παρέλευσης μακρού χρόνου, ως στοιχείου ικανού να δημιουργήσει στον αναιρεσειόντα τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ήταν δικαιούχος των αυξημένων συντάξιμων αποδοχών που φέρεται ότι έλαβε αχρεώστητα, στη διαπίστωση ότι η πάροδος χρονικού διαστήματος 2,5 ετών δεν αρκούσε για τη θεμελίωση της απαιτούμενης δικαιολογημένης πεποίθησης, καθόσον αποτελεί εύλογο χρονικό διάστημα, εντός του οποίου η Διοίκηση όφειλε να ενεργήσει, χωρίς περαιτέρω, να εκτιμήσει τις λοιπές ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, ήτοι τον συνεχή χαρακτήρα των καταβολών και τη χορήγησή τους βάσει μιας κατά τεκμήριο νομίμως εκδοθείσας συνταξιοδοτικής πράξης και, συνεπώς, εσφαλμένα υπήγαγε τα

γενόμενα δεκτά πραγματικά περιστατικά στην αόριστη νομική έννοια του μακρού χρόνου. Με βάση τις ανωτέρω παραδοχές η Ολομέλεια έκρινε ότι η προσβληθείσα απόφαση του Τμήματος έπρεπε να αναιρεθεί και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο δικάσαν Τμήμα, προκειμένου τούτο να την εξετάσει εκ νέου, καθόσον έχρηζε διερεύνησης κατά το πραγματικό αυτής.

14. Με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο, δεσμευόμενο, κατ' άρθρο 176 παρ. 5 της Δικονομίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως προς τα ζητήματα που κρίθηκαν με τη .../2020 αναιρετική απόφαση και συνεκτιμώντας τα πραγματικά στοιχεία της υπό κρίση υπόθεσης, κρίνει ότι συντρέχει στο πρόσωπο του ... δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ήταν δικαιούχος της αυξημένης, κατά τα ανωτέρω, σύνταξης, η οποία είχε υπολογιστεί με βάση τις αποδοχές του Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου ..., ήτοι με βάση τα υπηρεσιακά δεδομένα που ίσχυαν κατά τον χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία, και, συνεπώς, καλόπιστα εισέπραξε το καταλογισθέν σε βάρος του ποσό, το οποίο αντιστοιχεί στις διαφορές συντάξεων που προέκυψαν από τον αναδρομικό μειωτικό ανακαθορισμό της σύνταξής του με βάση τις αποδοχές του Προϊσταμένου Τμήματος του ίδιου Υπουργείου. Και τούτο, διότι η αυξημένη σύνταξη καταβαλλόταν σ' αυτόν σε συνεχή και σταθερή βάση για χρονικό διάστημα 2,5 περίπου ετών (από ...2007 έως ...2010), σε εκτέλεση της αρχικής συνταξιοδοτικής πράξης (.../2008), η οποία είχε εκδοθεί νομίμως, σύμφωνα με τα υπηρεσιακά στοιχεία του ανωτέρω κατά τον χρόνο συνταξιοδότησής του, στα οποία περιλαμβανόταν και η ιδιότητα αυτού ως Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης, αναπτύσσοντας όλες τις έννομες συνέπειές της καθ' όλο το χρονικό διάστημα έως την τροποποίησή της με τη .../2010 νεότερη πράξη της συνταξιοδοτικής διοίκησης και τον επανυπολογισμό της σύνταξής του με βάση τις αποδοχές του Προϊσταμένου Τμήματος του ίδιου Υπουργείου, μετά την ακύρωση από το Συμβούλιο της Επικρατείας των υπουργικών αποφάσεων (αρχικής και μεταγενέστερης) για την τοποθέτησή του στη θέση του Γενικού Διευθυντή. Εξάλλου, το γεγονός ότι εκκρεμούσε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας η δικαστική αμφισβήτηση της επιλογής και τοποθέτησής του στην ως άνω θέση, δεν αναιρεί τη δικαιολογημένη πεποίθησή του ότι εδικαιούτο την κανονισθείσα με την αρχική πράξη σύνταξη, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι μετά την ακύρωση, με τη .../2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, της αρχικής απόφασης τοποθέτησής του στην εν λόγω θέση, επελέγη εκ νέου από το αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο και με απόφαση του Υπουργού ... τοποθετήθηκε για τριετή θητεία στην ίδια θέση, αναδρομικά από ...2006, ενώ, όπως προκύπτει από τις οικείες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, η ακύρωση των αποφάσεων (αρχικής και μεταγενέστερης) για την τοποθέτησή του στην εν λόγω θέση εχώρησε λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας (πλημμελούς αιτιολογίας), δηλαδή σφάλματος των οργάνων της υπηρεσιακής διοίκησης, και δεν οφείλεται σε υπαίτια συμπεριφορά του

συνταξιούχου. Εξάλλου, όπως είναι γνωστό στο Δικαστήριο από άλλη ενέργειά του (βλ. άρθρο 242 παρ. 2 του ν. 4700/2020) και συγκεκριμένα από τη .../2017 απόφαση της Ολομέλειας, η οποία εκδόθηκε επί αίτησης του ανωτέρω περί αναστολής εκτέλεσης της .../2016 απόφασης του Ι Τμήματος, τα εισοδήματά του κατά τα έτη 2014, 2015 και 2016 ανήλθαν σε 21.568,25, 21.228,84 και 19.670,26 ευρώ, αντίστοιχα. Περαιτέρω, από την προσκομιζόμενη σε αντίγραφο πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματός του φορολογικού έτους 2021 και το οικείο εκκαθαριστικό προκύπτει ότι τα συνολικά δηλωθέντα εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του για το έτος αυτό ανήλθαν σε 19.834,81 ευρώ και 10.924,24 ευρώ, αντίστοιχα, προερχόμενα στο σύνολό τους από συντάξεις, ενώ σύμφωνα με το προσκομιζόμενο ενημερωτικό σημείωμα πληρωμής σύνταξης Ιανουαρίου 2023, η μηνιαία σύνταξή του ανέρχεται στο ποσό των 1.058,05 ευρώ. Με βάση τα προαναφερόμενα οικονομικά στοιχεία και δεδομένου ότι συντρέχει στο πρόσωπο του εκκαλούντος-εφεσίβλητου δικαιολογημένη πεποίθηση ως προς τη νομιμότητα της καταβολής της αυξημένης σύνταξής του, το Τμήμα κρίνει ότι ο επιβληθείς σε βάρος του ανωτέρω συνταξιούχου καταλογισμός ποσού 43.798,36 ευρώ, ήτοι σχεδόν διπλάσιου των κατ' έτος συνολικών εισοδημάτων του, θα προκαλέσει σε αυτόν άμεση δυσμενή επίδραση στα μέσα διαβίωσής του και, συνεπώς, πρέπει ο ένδικος καταλογισμός να αρθεί στο σύνολό του, κατ' εφαρμογή της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, όπως βάσιμα προβάλλεται με την υπό κρίση έφεσή του, όσα δε αντίθετα προβάλλει το Ελληνικό Δημόσιο με την από ...2013 έφεση είναι αβάσιμα και απορριπτέα.

15. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η από ...2013 έφεση του ..., να ακυρωθεί η .../2012 πράξη του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ακολούθως να γίνει δεκτή η με αρ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ...2010 ένστασή του κατά της ...2010 καταλογιστικής πράξης του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (45ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ.) και να ακυρωθεί η πράξη αυτή. Περαιτέρω, πρέπει να απορριφθεί η από ...2013 έφεση του Ελληνικού Δημοσίου.

Για τους λόγους αυτούς

Συνεκδικάζει τις εφέσεις.

Δέχεται την από ...2013 έφεση του ... κατά της .../2012 πράξης του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ακυρώνει την πράξη αυτή.

Δέχεται τη με αρ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ...2010 ένσταση του ανωτέρω κατά της ...2010 καταλογιστικής πράξης του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (45ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους) και ακυρώνει την πράξη αυτή.

Διατάσσει την επιστροφή στον εκκαλούντα του αχρεωστήτως καταβληθέντος παραβόλου.

Απορρίπτει την από ...2013 έφεση του Ελληνικού Δημοσίου κατά της .../2012 πράξης του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε σε τηλεδιάσκεψη στις ... 2025 και στις ... 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΑΚΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΟΦΙΑΝΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΖΕΝΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Α΄ Θερινού Τμήματος την 1^η Ιουλίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ANNA ΛΙΓΩΜΕΝΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΖΕΝΟΥ